

ในปัจจุบัน อาชีพนักพากย์เป็นอาชีพที่ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายนักเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ ในด้านสื่อสารมวลชน นักพากย์จัดว่าเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการผลิตสื่อประเภทต่างๆ งานของนักพากย์ คือการให้เสียงตัวละครผ่านวิทยุและโทรทัศน์ หากมองอย่างผิวเผินคงไม่สามารถนึกได้ว่านักพากย์มีส่วนเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับเยาวชน ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความเกี่ยวข้องนี้ เพื่อชี้ให้เห็นถึงอาชีพ ๆ หนึ่งที่มิมีบทบาทและมีผลกระทบต่อเยาวชน

สำหรับการศึกษาเรื่อง " ทัศนคติของนักพากย์เกี่ยวกับบทบาทในการพากย์ที่มีผลต่อเยาวชน " มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ ดังนี้ เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของนักพากย์เกี่ยวกับบทบาทในการพากย์ที่มีผลต่อเยาวชน และเพื่อนำผลการศึกษาในเรื่อง ทัศนคติของนักพากย์เกี่ยวกับบทบาทในการพากย์ที่มีผลต่อเยาวชนไปเสนอแนะหน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเยาวชนต่อไป โดยแหล่งข้อมูล ได้แก่ นักพากย์จำนวน 15 ราย ซึ่งมีประสบการณ์การพากย์ที่หลากหลาย เช่น ภาพยนตร์ โฆษณา สารคดี และ การ์ตูน ทำการเก็บข้อมูล จากการสัมภาษณ์นักพากย์ทั้ง 15 ราย โดยใช้แบบสอบถามแบบไม่มีโครงสร้างด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก หลังจากได้ข้อมูล ผู้ทำการวิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา และใช้สถิติร้อยละ

ผลการศึกษาปรากฏว่า นักพากย์ทั้ง 15 ราย มีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาเยาวชนซึ่งส่วนใหญ่ได้มาจากประสบการณ์การพากย์ 4 ด้าน ดังนี้ 1.ปัญหายาเสพติด 2.ปัญหาครอบครัว 3.ปัญหาพฤติกรรมก่อกวนแบบ และ 4.ปัญหาการใช้ความรุนแรง ตามลำดับ ซึ่งนักพากย์ทั้งหมดมีทัศนคติตรงกันว่าบทบาทในการพากย์ของนักพากย์สามารถส่งผลกระทบต่อเยาวชนได้จากปัญหาดังกล่าวที่ได้กล่าวมาสามารถแยกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ นักพากย์ที่มีความเห็นด้วยมาก มีทัศนคติว่านักพากย์เป็นผู้ชี้นำพฤติกรรมเยาวชน นักพากย์ที่เห็นด้วยปานกลางมีทัศนคติว่า

นักพากย์สามารถโน้มน้ำหนักเยวชน และนักพากย์ที่เห็นด้วยบ้างมีทัศนะว่านักพากย์ทำได้เพียงเปลี่ยนคำพูดที่มีความรุนแรงให้ดูนุ่มนวลขึ้นเท่านั้น

สำหรับสื่อที่มีผลกระทบต่อเยวชน นักพากย์มีทัศนะว่าประเภทรายการการ์ตูนมีผลกระทบต่อพฤติกรรมเยวชนมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพยนตร์ โฆษณา และสารคดีตามลำดับ ทั้งนี้ นักพากย์มีความเห็นตรงกันว่า รายการสารคดีไม่มีผลกระทบอย่างใดต่อเยวชนเลย

สำหรับสื่อประเภทการ์ตูนนั้น นักพากย์สามารถลดผลกระทบต่อเยวชนได้โดยการเลือกพากย์การ์ตูนที่เหมาะสมกับการพัฒนาความรู้และสติปัญญาของเยวชน สื่อด้านภาพยนตร์ นักพากย์สามารถลดผลกระทบต่อเยวชนได้โดยการเลือกรับงานพากย์ภาพยนตร์ที่มีประโยชน์ต่อเยวชน แม้ว่าจะได้ค่าตอบแทนจำนวนน้อยก็ตาม สื่อด้านโฆษณา นักพากย์สามารถลดผลกระทบต่อเยวชนได้โดยการเลือกพากย์โฆษณาในเชิงเผยแพร่มากกว่าชวนเชื่อ และสุดท้ายสื่อด้านสารคดีนั้นมิมีสาระประโยชน์แต่เนื่องจากเป็นรายการประเภทที่ไม่หวังผลกำไร ซึ่งนักพากย์มีทัศนะว่าสถานีวิทยุโทรทัศน์ควรจัดช่วงเวลาในการออกอากาศรายการสารคดีเพิ่มขึ้นและคำนึงถึงความเหมาะสมกับเวลาว่างของเยวชนด้วย

ด้านแนวโน้มในอนาคต นักพากย์ส่วนใหญ่มีทัศนะว่า การพากย์ในอนาคตจะยังคงมีอิทธิพลต่อเยวชนได้ต่อไป และนักพากย์ยังคงมีบทบาทในการลดผลกระทบจากสื่อต่อเยวชนได้ แต่ก็มีนักพากย์ส่วนน้อยที่เห็นว่าบทบาทในการพากย์ของนักพากย์อาจจะลดลงไปเรื่อย ๆ เนื่องจาก ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีที่จะทำให้ใช้เสียงจริงของนักแสดง (Sound on film) แทนการพากย์มากขึ้น และเยวชนก็จะมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้นตามไปด้วย ทำให้ในอนาคตของนักพากย์อาจจะมียานทำน้อยลงกระท้งไม่จำเป็นต้องมีนักพากย์อีกต่อไป

ด้านข้อเสนอแนะต่อหน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเยวชน เกี่ยวกับบทบาทในการพากย์ที่มีผลต่อเยวชน ผู้ทำวิจัยจะขอเสนอในภาพรวมทั้งหมด 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. ด้านการศึกษา ควรส่งเสริมสถาบันการศึกษา ทรนรงค์ให้เยวชนเลือกชมรายการที่มีประโยชน์ และให้ความรู้
2. ด้านครอบครัว ส่งเสริมสถานีวิทยุโทรทัศน์ในการเลือกช่วงเวลาการนำเสนอรายการต่าง ๆ ให้เหมาะสมต่อเยวชน เช่น ช่วงเวลาครอบครัวในตอนค่ำที่อยู่พร้อมหน้ากัน
3. ด้านสื่อมวลชน ทรนรงค์ ปลุกจิตสำนึกให้ผู้ประกอบอาชีพด้านสื่อสารมวลชน มีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตเยวชน เพื่อให้การพัฒนาเกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ

4. ภาครัฐ ควรมีนโยบายส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาด้านการพากย์อย่างจริงจัง เช่น กำหนดสาขาวิชาการพากย์ในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ เพื่อให้การพากย์ดำรงอยู่ต่อไป และเพื่อเป็นกลไกหนึ่งในการตรวจสอบแก้ไขสื่อต่างๆ ที่จะแพร่ภาพไปสู่เยาวชน ไม่ว่าจะเป็นสื่อภาพยนตร์ โฆษณา หรือการ์ตูน

5. ด้านอาชีพของนักพากย์ ควรเพิ่มบทบาทของนักพากย์ให้มากขึ้นในการทำหน้าที่ตรวจสอบสื่อ ซึ่งจะต้องมีความพยายามในการรวมนักพากย์จากทุกสังกัดให้เข้ามาเป็นสมาชิกของสมาคมนักพากย์แห่งประเทศไทย และกำหนดนโยบายของนักพากย์ในการพากย์เพื่อสังคมและเยาวชนให้เกิดความชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการเป็นตัวกลางระหว่างภาครัฐและการเสนอสื่อจากภาคเอกชน โดยนักพากย์จะสามารถเป็นผู้ต่อรองภาครัฐในเรื่องของเวลาที่เหมาะสมในการเสนอสื่อต่อเยาวชน และนักพากย์ยังเป็นผู้ที่สามารถเจรจากับภาคเอกชนในเรื่องการปรับแต่งบทพากย์ให้มีความเหมาะสมต่อเยาวชนทั้งในด้านความบันเทิงและด้านการศึกษาได้

The voice actor is not well known, when compared to other occupations in the field of communication. The voice actor can be seen as just an occupation that supports film production. The main task of the voice actor is to produce different kinds of voice for film's characters as well as the voice for radio stations. When we look at a broad angle, we realize that many lines of occupation in their job could relate to teenagers' quality of life. However, it is worth scrutinizing how this might be so. Because of this insight, I am therefore interested in studying how the voice actor participates in reducing the influence of medias on teenagers.

The objectives of this study are therefore, firstly, to study the opinions of voice actors about the way in which the medias have an influence on teenager and, secondly, to present the research outcomes to organizations that their tasks are involve with teenager. The research sample is 15 people and all of them have experience in doing different sorts of dubbing. The research methodology is unstructured and in-depth interviews with these 15 voice actors. The researcher also uses in-depth analysis and statistics to present the results of the study.

The results of this study are:

All voice actors think that the worst teenage problems rank from drug problems, parenting problems, behaviors problems and aggression problems. They agree that all those problems are serious and their jobs are totally involved with helping teenagers. However there are slightly different levels of thought about actually helping teenagers.

Those who express the most willingness to help teenagers state that the voice actors are the ones who could guide teenagers' behavior. Those who point out that their job helps teenagers express their views state that the voice actor is in fact the teenagers' agent. Finally, those who think that their jobs slightly help teenagers indicate that they just change some offensive words and make them more polite.

For different kinds of media, all voice actors rank cartoon as the most influential media on teenagers' behavior. Film is ranked as the second and television advertisements are third. The way in which the voice actor could be involved in helping teenagers in relation to cartoons is to choose the appropriate cartoons for them. For film, they think that they select non-violent films, although these films actually pay them quite poorly. They also think that they help teenagers in relation to television advertisements by choosing only suitable advertisements to work on. Finally they think that television stations should choose valuable and suitable television programs for teenagers.

Finally, although the majority of them think that they will continue to be involved with developing teenagers' quality of life, some of them put it that voice actors will have less role to play in the future. This is due to the fact that teenagers will learn more about foreign languages and many teenagers will become bilingual, thus television stations will not require voice actors to do their job anymore.

Suggestions

1. The Government should reinforce basic education about how to consume suitable media for teenager, so that teenagers know which kinds of media they should watch.

2. Television stations should choose appropriate television programs, when all members of a family come to watch television together.
3. Television stations and educational institutions must reinforce people whose job relates to different kinds of media to think about how their work could affect teenage behavior.
4. The Government should introduce dubbing courses for students at university in order to help this occupation continue to stay in the field of media communication for the future. Consequently, all voice actors will continue to help teenagers' developing quality of life.
5. In term of professionalism, the institute of voice actor should invite more numbers of voice actor to subscribe, so that the voice actor will be able not only to negotiate with the government to allocate a suitable times for the teenager to watch a television. But it is also to bargain the private sector to adjust the script, so that all sentence and word will be suitable, in terms of education and entertainment, to the teenager.